Ἡ ἀπόφασις περὶ διαθέσεως ἐκ μέρους τοῦ Δήμου 500 κλινῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν ὑποψηφίων φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, τιμᾶ καὶ τὸν Δῆμον καὶ τὴν πόλιν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἀξίζουν ἰδιαιτέρας προσοχῆς αἱ ἱδρυθεῖσαι ἐνταῦθα δύο νέαι σχολαὶ Ναυπηγῶν καὶ Χημικῶν. Ἡ ἔλλειψίς των ἦτο αἰσθητὴ καὶ εἶχεν ἐπισημανθῆ καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΟΥ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΙΩΑΝ. Φ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, καθηγητοῦ

Β΄ (Τελευταῖον)

Πρὸ πάντων ὅμως τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, ἐπιδιώκει νὰ συντονίσῃ τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον θεολόγων καὶ ἐρευνητῶν, προκειμένου νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑνότητος τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Τὸ Π.Σ.Ε. ἀποτελεῖ σήμερον μεγίστην ἀπόδειξιν τοῦ πνέοντος ἀνέμου τῆς συνεργασίας καὶ προσεγγίσεως τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, διότι προωθεῖ τὸν διάλογον μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν - μελῶν του, προάγει τὴν ἀλληλογνωριμίαν καὶ προσέγγισίν των καὶ συντονίζει τὰς ἐνεργείας των διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν συγχρόνων προβλημάτων τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ τῆς μέχρι τοῦδε δράσεως τοῦ Π.Σ.Ε. αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἔχουν καταστῆ ἀδελφικώτεραι καὶ ἑκάστη τούτων θεωρεῖ πλέον ὡς ἀπαραίτητον, ὅπως μὴ μείνῃ ἀδιάφορος, ἀλλὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς συνεργασίας καὶ τελικῆς ἑπανενώσεως τῶν διῃρημένων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Δικαίως, λοιπόν, τὸ Π.Σ.Ε., ἐκλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν «ὡς τὸ σπουδαιότερον γνώρισμα τοῦ Κ΄ αἰῶνος, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν».

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εὑρε θεῖσα ἐν μέσῳ τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καὶ τῷ Π.Σ.Ε. μὲ ἀστα θὲς πρῶτον σταθερώτερον ἔπειτα τὸ θῆμα τείνει σήμερον νὰ καταλάθῃ σημαίνουσαν καὶ ἡγετικὴν θέσιν ἐν αὐτῷ, διότι ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους τῶν τεμαχισμένων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ αἱ ὁποῖαι προῆλθον μετὰ τὸ Σχίσμα καὶ τὴν Μεταρρύθμισιν, μόνη ἡ Ὀρθοδοξία διατηρεῖ ἀκεραίαν καὶ συνεχίζει ἀδιακόπως καὶ ἀναλλοιώτως τὴν πίστιν καὶ τὴν ζωὴν τῆς μιᾶς, ἁρχαίας καὶ ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας. Μόνη ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐν μέσῳ αὐτῶν, κατέχει («ὅτι πάντοτε, ὅτι πανταχοῦ καὶ ὅ,τι ὑπὸ πάντων ἐπιστεύθη») κατὰ τὸν περίφημον ὁρισμὸν τοῦ Βικεντίου Λερινίτου, ἤτοι τὸ πλήρωμα τῶν ἀληθειῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ζωῆς, ἀκέραιον καὶ ἀνόθευτον, ὅπως τὸ παρέλαβεν ἀπὸ τὴν ἀδιαίρετον Ἐκκλησίαν τῶν ὀκτὼ πρώτων αἰώνων, χωρὶς νὰ προσθέσῃ ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ τι. Διὸ καὶ παρίσταται ἐν τῷ Π.Σ.Ε. καὶ τοῖς κοινῆς κληρονομίας πάντων τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Σήμερον ἐνώπιον τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς ἀνθρωπότητος ἡ χριστιανικὴ συνείδησις θέτει τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ νέον ἐντελῶς τρόπον. Δὲν ἐπιζητεῖ πλέον ἡ μία Ἐκκλησία νὰ ὑποτάξῃ τὴν ἄλλην, ἀλλὰ ὅλαι ὁμοῦ νὰ ὑποταχθοῦν, ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ ἰσότητι, εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, δίδουσαι τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἰδιαιτέρως τὸ Π.Σ.Ε., ὡς ἐτόνισεν ὁ πρῶτος γεν. Γραμματεὺς αὐτοῦ, Ὁλλανδὸς Visser t' Hooft (1948—1966) ἀντιμετωπίζει μὲ τιμιότητα καὶ εὐλάβειαν τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς πίστεως καὶ ἀρνεῖται συνεπῶς νὰ προαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑνότητος, δαπάναις τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀληθείας».

Ἔνδειξις τρανὴ τοῦ πνέοντος ἀνέμου τῆς συνεργασίας καὶ προσεγγίσεως τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ αἱ διάφοροι κινήσεις καὶ ἐκδηλώσεις ἀγάπης διακεκριμένων συγχρόνων

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Ἀπουσία μηνὸς ἀπὸ τὴ στήλη. Ἀναγκαία ἀνάπαυλα· ὄχι λιποταξία. Χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῶν διακοπῶν. Αὐτὸ καὶ μόνον. Χωρὶς τυμπανοκρουσίες καὶ ἡ ἐπάνοδος. Ἀπλὴ ἐξήγησι σ' ὅσους συντροφεύονται μὲ τὶς «Καθημερινότητες». Καὶ τώρα ἐργασία - χαρά! Τὸ βάρος τῶν καινούργιων εἰκόνων, τῶν νωπῶν ἀναμνήσεων τοῦ χρόνου τῆς ἀνεμελιᾶς, θὰ ἐκφορτωθῆ στὴ διάρκεια τῶν παγερῶν ὡρῶν τοῦ χειμώνα. Τὰ κρύα βράδια τοῦ Γενάρη θὰ ζεσταίνωνται ἀπὸ τὴν καφτὴ ἄμμο τῆς παραλίας τῆς λουτροπόλεως· κι' ἀπ' τὴν ἀναμονή. Παρηγοριὰ στὴ μοναξιὰ ἡ ἀνάμνησι - καὶ ἡ ἐλπίδα: «Ὤ! ποῦ εἶσαι μοῦσα...».

★

Πρὶν ἀρχίσει τὸ ξετύλιγμα στιγμιοτύπων καὶ χωρὶς τὴν αἴσθησι τοῦ «καθήκοντος», ποὺ ἀνατίθεται ἀπὸ ἄλλους - ἀπὸ κάποιο σύλλογο, ἀπὸ σωματεῖο - προτάσσεται ὁ φίλος. Ἐκεῖνος, ποὺ ἔφυγε ἔχει προτεραιότητα. Δὲν εἶναι ἡ συμβατικὴ ὑποχρέωσι, ποὺ καλεῖ. Τὸ αὐθόρμητο σάλπισμα τῆς καρδιᾶς ἐπιτάσσει...

Στερνὴ συνάντησι σιμὰ στὸ πρόσκεφάλι τοῦ πόνου του. Ἀγνώριστος ὁ μάρτυρας τῆς ζωῆς. Σκελετωμένος, μαυροκίτρινος· ἡ σφραγίδα τοῦ θανάτου εἶχε τεθεῖ στὸ πρόσωπό του. Εἶχε χαράξει τὴν παρουσία της ἀμετάκλητα ἡ ἐπάρατος νόσος. Ἡ ἀγιάτρευτη ἀρρώστεια ἦτο πλέον ὁρατὴ καὶ ἀπὸ ἀνειδίκευτο μάτι. Κι' ὅμως μιλήσαμε μιὰ χίλια - δυὸ ἄλλα, πλὴν αὐτῆς. Ἀναφερθήκαμε στὸ παρελθόν. Ἕνα πισωπάτημα σαράντα σχεδὸν ἐτῶν. Μιὰ ὁλάκερη ζωή, ποὺ πέρασε ἥσυχη, γαληνεμένη. Δίχως μεγάλες διακυμάνσεις καὶ φουρτούνες, τὰ πρῶτα χρόνια. Τὰ μαθητικὰ θρανία, οἱ ἔγνοιες οἱ παιδικές. Ξάνοιγμα στὸν κάμπο, τρεχάματα στὰ χωράφια, σκαρφάλωμα στὰ δέντρα. Ἕνα πουλὶ τιτιβίζει ἐδῶ, στὸ λαγκαδάκι κοάζει ὁ βάτραχος καὶ κυλάει στ' αὐλάκι - τὸ ποταμάκι - τὸ νερό, ἀμέριμνο, καθὼς οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς... Ἀκολουθεῖ ἡ ἐφηβία. Χωριστοὶ δρόμοι, κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια σημαία. Ἐνθουσιάζουν, ἴσως, τὰ τύμπανα. Λαλάει τὸ πολυβόλο. Θυσία τοῦ χακιφορεμένου τὸ χέρι του. Δωρεὰ στὸ σύνολο ὁ ἀκρωτηριασμός του. Προσφορὰ ἀνεκτίμητη τοῦ φίλου μου τοῦ Γιάννη...

★

Δὲν στάθηκε καρφωμένος στὸ χωριό του. Ἐταξίδεψε. Γεύτηκε τὴ γλύκα τοῦ ζωντανοῦ, μὲ τὸ μειονέκτημα τοῦ ἀναπήρου κρεμασμένο στὸ πλάϊ. Ἐκινήθηκε ἀνάμεσα στὸ ἀνώνυμο πλῆθος τῆς πολύβοης πρωτεύουσας. Κτῆμα του καὶ τὰ σύγχρονα μέσα τῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως. Κι' ὅμως κάποια θλίψι ἐκάλυπτε τὸ συντηρητικό, ἀλλὰ ἄκακο καὶ ἄδολο, μειδιαμά του. Πικρὸ χαμόγελο συνώδευε τὶς ἐκδηλώσεις του. Ὁ θόρυβος τὸν κούραζε· ἐκνευρισμὸ τοῦ προκαλοῦσαν τὰ ἐκτυφλωτικὰ φῶτα τῆς πόλεως. Βαρέθηκε σύντομα τὸ ἄστυ. Ἐπέστρεψε στὸ χωριό, προσκυνητὴς στὸ πράσινο. Κοντὰ στὴ μηλιά, στὴν καρυδιά, συντροφιὰ στ' ἀγριοπούλια. Ἔκαμε τὸν κύκλο του καὶ γύρισε ἐκεῖ ποὺ πρωτοεῖδε τὸ φῶς. Στὸν τόπο π' ἀντίκρυσε τὸν ἥλιο παρέδωσε τὸ πνεῦμα. Ἡ γῆ, ποὺ τὸν γέννησε δέχτηκε νὰ τὸν σκεπάσῃ. Ἀνυμέναιος δρασκέλισε τὸ κατώφλι. Καὶ χάθηκε στὰ βάθη τὰ ἀνεξερεύνητα. Τὸν συνοδεύουν στὸ μακρυνὸ του ταξίδι, τῆς μάννας οἱ εὐχές. Θὰ συντροφεύουν τὸν ξενητεμένο, τῆς ἀδελφῆς τὰ δάκρυα, τοῦ ἀδελφοῦ οἱ στεναγμοί. Κᾶι οἱ φίλοι θὰ θυμοῦνται πάντα τὸ γελαστὸ παιδί...

★

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ μνημοσύνου του (καὶ μὲ τὴν ἐπάνοδο στὶς «Καθημερινότητες»), ἅς εἶναι τοῦτα τὰ λόγια - οἱ λίγες γραμμὲς τοῦ σημειώματος - τ' ἀμάραντα λουλούδια ἑνὸς στεφάνου, ποὺ ἡ ἀπουσία μοῦ στέρησε τὴν ἐπιθυμία νὰ τοῦ προσφέρω. Δεῖγμα μιᾶς φιλίας ἀνέσπερης. Οἱ ἀποστάσεις δὲν στάθηκαν ἐμπόδιο στὴν ἀμοιβαία ἐκτίμησι, στὴν πηγαία ἀγάπη. Στὴ μνήμη χαράχτηκε ἀνεξίτηλα ἡ μορφὴ τοῦ ἀγαπημένου φίλου· πούφυγε πρόωρα. Θὰ τὸν θυμοῦνται πάντα ὅσοι τὸν γνώρισαν...

Ο ΦΑΚΟΣ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΧΑΡ. & ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑ

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Ἑρμοῦ 14 — Αἰόλου 68

ΕΙΝΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

ΧΑΡΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΑ

Β. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

(Πρώην ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ)
Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 81 · ΤΗΛ. 21-98
ΠΑΤΡΑΙ

● ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
● ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
● ΣΤΑΦΙΔΟΧΑΡΤΑ
● ΧΑΡΤΙΑ ΦΡΟΥΤΩΝ
● ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ : ΛΙΑΝΙΚΗ

59 - 13

Μὲ ἕνα τηλεφώνημά σας στὸ 59—13, ἐξυπηρετεῖσθε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο, ἀπὸ τὰ πλέον συγχρονισμένα τῆς πόλεώς μας

ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

RaPid

ΜΙΑΟΥΛΗ 48

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Ἡ Πάρος

Τοῦ κ. ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ταξίδι στὴν Πάρο ἀπὸ τὴν Νάξο τὴν Αὐγουστιάτικη ἐκείνη ἡμέρα πέρυσι τέτοια ἐποχὴ ἦταν μεσημβρινό. Ὡστόσο οἱ ἐπιβάτες τοῦ πλοίου («Ἕλλη») εἶχαν ἀνέβει στὸ κατάστρωμά του γιὰ νὰ ἀντικρύσουν ἀπὸ κοντὰ κάπως τὰ βουνά, ποὺ εἶναι γυμνὰ καὶ πετρώδη, χωρὶς τὴν παρομικρὴ βλάστηση· τόσον ὅμως ἐκφραστικὰ γιὰ τὴν ὅλη φυσιογνωμία τοῦ νησιοῦ. Τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ πλοῖο κατευθύνεται μέσα στὸ στόμιο τῆς Παροικίας, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα τῆς Πάρου, βλέπει ὁ ταξιδιώτης ὅτι τὸ κέντρο της εἶναι ἕνας θράκος, ἐπάνω στὸν ὁποῖον ὑψώνεται ἕνα κάστρο σκεπασμένο κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ ὑλικὰ ἀρχαίων ναῶν. Ὅταν τὸ πλοῖο προσορμίσῃ στὴ μικρὴ προβλῆτα τοῦ γραφικοῦ λιμανιοῦ της σὰν πρώτη ὑπόδοχή γιὰ τοὺς ξένους εἶναι ἕνας μῦλος, μεγαλος ἀνεμόμυλος.

Ἡ ὄψη τοῦ νησιοῦ, γενικὰ δείχνει γιὰ τόπο πτωχό, τὸ ὄνομα ὅμως τῆς Πάρου εἶναι πασίγνωστο στὴν ἀρχαιότητα καὶ στὰ νεώτερα χρόνια. Ἀποκομίζει κανεὶς τὴν ἐντύπωση κατ' ἀρχὴν ὅτι κάποια παρακμὴ ἔχει πέσει ἐκεῖ βλέποντας τὴν πρωτεύουσα Παροικία σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν γύρω φύση. Κάποτε παλιὰ ἦταν ντυμένη μὲ δένδρα πολλὰ καὶ στολισμένη μὲ φυτείες πυκνές· γιατὶ τοῦτο τὸ δείχνουν τὰ διάφορα σκιερὰ δάση καὶ μερικὰ χαριτωμένα ἄλση ποὺ ἐπιζοῦν ἀκόμη. Ἡ δὲ γυμνότητα τῶν περιοχῶν αὐτῶν τῆς Πάρου καὶ τῆς ὑπαίθρου τῆς ὀφείλεται στὸν ἀνάλγητο πολλὲς φορὲς ἀνθρώπινο παράγοντα.

Ἡ Πάρος εἶναι γνωστὴ γιὰ τὰ μεγάλα γλυπτικὰ ἀριστουργήματα, ποὺ ἔχουν γίνει μὲ τὸ λεγόμενο Πάριο μάρμαρο ὁλόλευκο καὶ λεπτόκοκκο εἶναι αὐτὸ τὸ μάρμαρο, ἔτσι ὥστε νὰ εἶναι διαφώτιστο, καθὼς λέγουν οἱ εἰδικοί, ὅταν τὸ παίρνουν σὲ λεπτὲς πλάκες.

Τὰ πάρια μάρμαρα τὰ μνημονεύουν ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ὁ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι, ὅταν κάνουν λόγο γιὰ τὴν Πάρο. Στὰ «Πάρια μάρμαρα» εἶναι χαραγμένα τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῶν ἀρχαίων χρόνων ἀπὸ τὸν Κέκροπα μέχρι τὸ ἔτος 263 π. Χ. χρονολογικά. Μέσα ἀπὸ τὸ ἔδαφός της ἔχουν ἀνασκαφεῖ τὰ περίφημα αὐτὰ ὑλικά. Τὰ ἔφερε εἰς φῶς ὁ Peirèss τὸ ἔτος 1627. «Στὰ μάρμαρα αὐτά, ποὺ τὸ μεγαλύτερο μέρος τους βρίσκεται στὴν Ὀξφόρδη, ὁ Ἡσίοδος ἀναφέρεται ὅτι ἔζησε εἴκοσι ἑπτὰ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν Ὅμηρο, καὶ ἡ Σαπφὼ διακόσια χρόνια ἀργότερα».

Πατῶντας τὸ πόδι του κανεὶς στὴν Πάρο, μαζὶ μὲ τὶς τόσες ἄλλες ἐντυπώσεις, ποὺ σχηματίζει, θυμᾶται ὅτι ἀπὸ τὸ νησὶ τοῦτο κατάγεται ὁ περίφημος ἰαμβογράφος ποιητὴς Ἀρχίλοχος, ἀρχηγέτης τῆς λυρικῆς ποιήσεως. Λίγα χρόνια πρίν, τὸ 1949 ἀνεκαλύφθησαν ἐπιγραφὲς ἀναφερόμενες σὲ ἐπεισόδια μυθικὰ καὶ γεγονότα ἱστορικὰ γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Παρίου λυρικοῦ. Θυμᾶται ἀκόμη κανεὶς ὅτι ἀπὸ τὴν Πάρο ἦταν ὁ περιώνυμος γλύπτης Σκόπας, ποὺ ἔκτισε τὸ Ναὸ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς καὶ ἔκαμε τὴν κεφαλὴ τῆς Ἀριάδνης, ποὺ διασώζεται στὴν Ἀκρόπολη. Ἀπ' ἐκεῖ ἦταν ὁ Ἀγοράκριτος ὁ ἀγαλματοποιός, μαθητὴς τοῦ Φει-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

«ΦΑΝΤΑΣΙΑ»

Ἕνας νέος πολυτελὴς Νυφικὸς οἶκος, ἐφάμιλλος τῶν Εὐρωπαϊκῶν, μὲ ἐντελῶς νέα σχέδια ΝΥΦΙΚΩΝ — ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΩΝ — ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΩΝ ἀπὸ εἰδικευμένο προσωπικόν.
Ὁ Γάμος εἶναι ἡ ὡραιότερη στιγμὴ τῆς ζωῆς σας. Ντυθῆτε σωστά! Ντυθῆτε στὴν «ΦΑΝΤΑΣΙΑ»
ΦΑΝΤΑΣΙΑ — ΜΟΔΑ — ΓΟΥΣΤΟ — ΠΟΙΟΤΗΣ
«ΦΑΝΤΑΣΙΑ» ΓΟΥΝΑΡΗ 45 (ἔναντι ΟΤΕ)
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 70—795 — ΠΑΤΡΑΙ

QUEEN
Ambelina
Τὸ καλλίτερο Ἑλληνικὸ κρασί

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΠΙΚΑΣΣΟ

ΠΩΣ ΕΝΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤΕΦ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗ, καθηγητοῦ

Β΄ μέρος

Ὁ «τυφλὸς κιθαριστὴς τοῦ Picasso τὸν ὁποῖον παραθέτομεν ἐκ νέου γιὰ νὰ φανῆ τὸ ὀρθὸν τοῦ πίνακος (ἐπειδὴ εἶχε τυπωθῆ ἐκ παραδρομῆς πλάγια στὸ φύλλο τῆς 26ης Ἰουλίου) ἀποτελεῖ ὡς ἐλέχθη στὸ Α΄ μέρος τῆς ἐργασίας αὐτῆς, προσπάθειαν τοῦ ζωγράφου νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴ δύναμη ποὺ ἀσκεῖ ἡ μουσικὴ στὴ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Τί νόημα ὅμως μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνα τέτοιο θέμα μὲ αὐτὴ τὴ στάση καὶ ἔκφραση, καὶ πόσα κατορθώνει ὁ καλλιτέχνης νὰ ἐκφράσῃ, θὰ δείξωμε τώρα στὸ ἀναλυτικὸ μέρος.

Τὸ ἔργο αὐτὸ μᾶς ἐπιβάλλεται κυρίως ὡς τραγικὸ θέμα. Ἡ τυφλότης καὶ μόνον τοῦ εἰκονιζομένου προσώπου εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ γεννήσῃ στὴ ψυχή μας τὸν οἶκτον τὴ συμπόνοια τὴ συμπάθεια, γιατὶ δὲν εἶναι ἄλλη συμφορὰ πιὸ μεγάλη ἀπ' αὐτή.

Ἕνα βαθὺ παράπονο πάλι ποὺ ζωγραφίζεται στὴν ἐξαϋλωμένη μορφή του καὶ στὰ κλεστὰ μάτια καὶ ὁ βουβὸς πόνος ποὺ κλείνει τὸ τέλος μιᾶς βασανισμένης ζωῆς ἐπουξάνουν τὰ συναισθήματα συμπαθείας στὴ ψυχή μας.

Ἐρχόμοστε τώρα σ' ἕνα δεύτερο ἐρώτημα: γιατί τάχα ὁ καλλιτέχνης διάλεξε ἕνα τυφλὸ κιθαριστὴ γέροντα, γιὰ νὰ ἐκφράσῃ σὰν ζωγράφος τὸ νόημα τῆς μουσικῆς;

Ἐδῶ θὰ ταίριαζε νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἡ τέχνη ὅταν ἀδυνατῆ μὲ τοὺς ἄλλους ἐκφραστικοὺς τρόπους νὰ μιλήσῃ γιὰ ἔντονα πάθη καὶ ὑψηλὲς μεταφυσικὲς ἰδέες (γιὰ Θεό... γιὰ ἐλευθερία...), τότε χρησιμοποιεῖ ὡς ἐκφραστικὸ τρόπο τὴ μουσική. Ἡ μουσικὴ ἐνα ἐκείνη ποὺ θὰ μιλήσῃ στὰ βάθη τῆς ψυχῆς γιὰ τὰ πιὸ ἐσώτατα πάθη της ποὺ δὲν ἐκφράζονται λογικά.

Κατὰ συνέπειαν ὁ καλλιτέχνης ἦταν ἀναγκασμένος νὰ βρῆ τὸ κατάλληλο ἐκεῖνο μοτίβο γιὰ νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴ μουσικὴ ὡς μόνην ἱκανὴν νὰ μιλήσῃ γ' αὐτά. Καὶ τὰ μοτίβα ἐδῶ εἶναι ἡ ὅλη τραγῳδία ἑνὸς ρακένδυτου τυφλοῦ ἀγνοημένου ἀπὸ τοὺς ἄλλους ποὺ ἀνοίγει ἐσωτερικὸ διάλογο μὲ τὴ «μπλὲ κιθάρα» ποὺ κάνει ν' ἀλλάζουν τὰ πράγματα ὅταν παίζωνται πάνω στὶς χορδές της.

Δὲν θὰ ἤταν νομίζω σφάλμα νὰ παραλληλίσῃ κανεὶς τοὺς ἀρχαίους τυφλοὺς ραψῳδοὺς τοῦ Ὁμήρου (Δημόδοκο Φήμιο Θάμυρι) μὲ τὸν «τυφλὸ κιθαριστὴ» τοῦ Πικασσό. Σ' αὐτὸν τὸν παραλληλισμὸ ὑπάρχουν πάμπολλα τὰ κοινὰ σημεῖα ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ ἐπικαλεστοῦμε γιὰ ν' ἀπαντήσωμε στὸ τελευταῖο ἐρώτημα ποὺ θέσαμε πιο πάνω.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ ἐπιτυγχανει ὁ καλλιτέχνης τοποθετώντας στὰ γεμάτα ἔκφραση καὶ κίνηση χέρια τοῦ «τυφλοῦ, τὴ «μπλὲ κιθάρα» ποὺ θὰ ζωντανέψῃ σβησμένα ὄνειρα, παληοὺς σκοπούς, ποὺ θὰ μιλοῦν γιὰ τὶς πίκρες, τοὺς πόνους τοῦ ἐξουθενωμένου αὐτοῦ ἀνθρώπου, γιὰ τὶς πληγὲς καὶ τὰ πάθη τῆς ναυαγισμένης του ζωῆς. Αὐτοὶ οἱ σκοποὶ φαίνεται νὰ ξεχύνωνται σὰν δροσόπνοη αὔρα στὴ φρυγμένη ψυχή του, σὰν νὰ μετουσιώνεται σὲ λυτρωτικὴ παρηγορία, σὲ φως, σὲ λησμονιά. Καΐτσι καθὼς φαίνεται ἀπορροφημένος στὴ βαθεια συλλογή του, εἶναι σὰν ν' ἁρπάζουν τὸ γερασμένο αὐτὸ κορμὶ οἱ ἁρμονίες, καὶ νὰ τ' ἀνεβάζουν λὲς φτερώνοντάς το σὲ κόσμους ἄλλους ποὺ εἶδαν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του.

Ἡ ἔντονη αὐτὴ κλίση τῆς φατισμένης γεροντικῆς κεφαλῆς καὶ ἡ ὅλη ἐσωστρέφεια ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὶς διπλώσεις τῶν ἄκρων καὶ τὸ ἀφούγκρασμα τῶν ἤχων θέλει νὰ ἐκφράσῃ αὐτὴν τὴν ἔκσταση, αὐτὸ τὸ βύθισμα τῆς ψυχῆς σὲ ὑπεργήϊνους κόσμους.

Τὸ φῶς πάλι ποὺ τονίζει τὰ γυμνὰ σημεῖα τοῦ σώματος εἶναι θάλεγε κανεὶς ἡ ἀντανάκλαση τῆς ἐσωτερικῆς φωτοπλημμύρας ποὺ ξεχύνεται ἀπ' τὸ φῶς τῆς μουσικῆς καὶ καταυγάζει τὴν ψυχὴ τοῦ πονεμένου ἀνθρώπου, φῶς ποὺ θυμίζει τὴν 95η στροφὴ τοῦ ἐθνικοῦ μας Ὕμνου:».

Λάμψιν ὅλη ἔχει φλογώδη
χεῖλος μέτωπο ὀφθαλμὸς
φῶς τὸ χέρι φῶς τὸ πόδι...»

Αὐτὰ ἴσως νὰ θέλησε νὰ ἐκφράσῃ ὁ καλλιτέχνης μὲ τὸ χρωστῆρα καὶ νομίζω πὼς ἔδωσε κάτι πολὺ περισσότερο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ
Καθηγητὴς

PABLO PICASSO : Ὁ τυφλὸς κιθαριστὴς
(Ἰνστιτοῦτον Τέχνης τοῦ Σικάγου)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ εἰς κτίριον Κορίνθου—Κολοκοτρώνη ὁ πρῶτος ὄροφος ἐκ 12 δωματίων ἐντελῶς συγχρονισμένων, ἄρτι ἀνακαινισθέντος μὲ καλοριφὲρ, ἀνσασὲρ, πλαστικὰ δάπεδα κλπ. κατάλληλος διὰ οἱανδήποτε χρῆσιν. Πληροφορίαι τηλ. 22—73.

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΓΑΜΟ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΝΥΜΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ

Σᾶς παρουσιάζει χίλια νυμφικὰ φορέματα ΜΟΔΑΣ ΓΡΑΜΜΗΣ. Χίλια εἴδη μπομπονιερῶν ποιότητος. Χίλιες ἐκπλήξεις ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ.

Ὁ γάμος σας θὰ εἶναι σωστὸ ὄνειρο μόνον ὅταν εἶναι τῆς μοναδικῆς φίρμας ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ.

Διὰ μιὰ ὑπέροχη βάπτισι σᾶς προσφέρομεν ὅ,τι ἐκλεκτώτερον, καθὼς καὶ τὶς ἄφθαστες σὲ ὁμορφιὰ «Μινιατοῦρες» Ἀγγλίας, τὶς ὀπαλίνες Γαλλίας. Κατ' ἀποκλειστικότητα ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ.

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ

Ἡ φίρμα τῆς ἐμπιστοσύνης σας
ΓΟΥΝΑΡΗ 48, ΤΗΛ. 51-35 & 49-71

DOMENICA

1 FIAT 124

ὀνομάζομαι 124

Ἔχω διανύσει ἑκατομμύρια χιλιόμετρα. Ἐδοκιμάσθηκα σὲ ὅλα τὰ κλίματα. Κατενίκησα ὅλες τὶς δυσκολίες. Μοῦ ἀρέσουν οἱ μεγάλες διαδρομές. Εἶμαι ἕνα αὐτοκίνητο γερό, ἀνθεκτικὸ καὶ καταναλίσκω ἐλάχιστα. Μεταφέρω 5 ἄτομα καὶ τὶς ἀποσκευές των μὲ μεγάλη ἄνεσι.

1 FIAT 124

8 ἵπ. φορολογήσιμοι, 145 χιλ/ωρ. 65 CV SAE, δισκόφρενα στὶς 4 ρόδες, λεβιὲ ταχυτήτων στὸ πάτωμα, 4 πόρτες, 5 θέσεις.

Ἡ Γεν. ἀντιπροσωπεία χορηγεῖ βιβλιάριον ἐγγυήσεως ἑνὸς ἔτους τοῦ ἐργοστασίου.

ΔΥΤΕΛΛΑΣ ΕΠΕ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ — ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
τῶν ἐργοστασίων FIAT & SIMCA διὰ τὴν Πελοπόννησον, Ἤπειρον, Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ Νήσους.
Ἁγίου Ἀνδρέου 93β. ΠΑΤΡΑΙ Τηλ. 41 — 28
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ, Ρ